

Senkronik Ayin

– A.Kadir · 19 Ağustos 2021

Bir ses gelir derinden, zamanın akışı bu
Karlar yağar üstüme, mevsimlerin kışı bu
Kendimle konuşurum, yoran var mı ahvale
Kemter gezer viranem, zehirlenmiş aşı bu

Bazen gülerim lakin, dudağımda azap var
Yıkılmış mı ki dünyam, yüreğimde harap var
Yanar türküler dilde, sesim döner celale
Sazım sözle koştursam, tellerinde mızrap var

Soranlara derim ki, halım dünden nicedir
Tan kızıla boyanır, günümde renk gecedir
İçimde nasır tutmuş, cevap der ol suale
Nefeste gizli ahım, iki harflik hecedir

Gezerim köşe bucak, mananın peşindeyim
Sanırlar kör ışıktaki, iki büklüm indeyim
Sabrım iltica eder, sığınır itidale
Zaman sarmala girmiş, senkronik ayindeyim

Nitche'nin Zerdüşünü, eserken gördüm yelde
Gizlemiş muradını, kendin ararmış yolda
Aynaların deryası, derunda infiale
İten dalgayı görmez, lezzet arama yalda

“Böyle buyurdu Zerdüş”; “insan, aşkın kaledir”
Aşk değerse yüreğe, Yunus'a da kuledir
Yıkar gövdeyi mana, dönerse sevda sele
Tatmine ermez gönül, zahirde gün çiledir

Nedendir, geçip giden, zamandan korkar insan
Halbuki gitmiştir o, kalandan korkar insan
Sanırsız zahirdedir; kalp aşına güzele
Aynalarda gördüğü, virandan korkar insan

Görmeyi bilmek midir, zamanın fazileti
Asrın, asra mirası, körlük müdür illeti
Ebede varmak için, bakılmaz mı ezele
Reddi miras ederim; gördüğüm sefaleti

Şimdi ben, akan selde, başı boş salık mıyım
Derinden sesi gelen, zamanda kalık mıyım
Nefsi halde, bir ceren; hapsolmuşum emele
Yaban sevdalarında, tuzakta çalık mıyım

Bir tuvalde gizlenmiş, kaderimin cilvesi
Renklerle oynaşırım, manada sır işvesi
Zamanım yoksunlaşır, not düşülsün amele
Özümde örselenmiş, ortak dilin şivesi
Bozuk kalır ruhumda, gelen sesin yavesi